

до днесъ още съществуватъ, се дължи на Директорията. Ние вече поменахме за доклада на Бареро въ Конвента върху искореняванието на пауперизма, който докладъ стана причина да се въведе системата за спомагания по къщата. „Злочеститѣ сж господаритѣ на земята, бѣше казалъ Комитета за общественното спасение; тѣ иматъ право да говорѣтъ като заповѣдници на правителствата, които не се грижатъ за тѣхъ“.

Но нито единъ отъ комитетитѣ на Конвента не е работилъ тѣй съ присърдце като Комитета на народното просвѣщение; той е съзнавалъ отговорността си прѣдъ бъдущето. Ние вече говорихме доста подробно за проекта на Кондорсе. Другъ единъ членъ отъ Конвента, Лантена, отдѣли отъ тоя прекъвъ частта му която се отнасяше до организацията на първоначалнитѣ школи и изработи единъ законъ, който въвеждаше свободата на прѣподаванието и принудителното образование. Освенъ това той искаше да прокара, като задължително, щото тие младежи които не се занимаватъ съ земледѣлие, да изучаватъ какво и да е искусство, занаятъ или каква и да е въобще наука полѣзна за обществото.

На срѣдното образование тѣй сжщо бѣше обърнато внимание: комисията натоварена да състави законопроекта по тоя въпросъ избра за свой докладчикъ челоуѣкъ който се занимаваше съ прѣподаване при стария режимъ, като членъ отъ конгрегацията на Ораторията, и който съединяваше голѣма опитностъ заедно съ разбиране нуждитѣ на новитѣ наредби. Прѣдставения отъ Дону проектъ състоеше отъ три отдѣла: словесностъ и искусство, естествени и математически науки и нравственни науки. Това бѣше единъ голѣмъ прогресъ сравнително съ старото обучение, което се ограничаваше само съ изучаванието на старитѣ язици.

Колежитѣ бѣха замѣнени съ *централни школи*, които обучаваха сами приходящи ученици. Тие школи